

[Finansministeren.]

modsat sig forskellige Ønsker om Avancement. Hovedhensynet for Finansministeriet har været, at man kun i de Tilfælde, hvor Arbejdets Omfang eller Beskaffenhed gjorde det absolut paakrævet, burde gaa til Opretelse af nye Stillinger eller Forfremmelser, og de forskellige Ministerier har i stor Udstrækning fulgt denne Henstilling.

I Folketinget blev der paa Udvalgets Foranledning indføjet et Par Bestemmelser vedrørende de for Dommere og Politimestre fastsatte Regler angaaende øget Pensionsanciennitet; ellers fulgte Udvalget i det store og hele det fremsatte Forslag.

Vedtagelsen af det foreliggende Forslag ventes ikke at ville medføre nogen synderlig Forøgelse af Udgifterne. Jeg anbefaler Forslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derpaa fulgte:

Anden Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 58 af 8. Marts 1930 om Forandring i forskellige Skatter og Afgifter.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 750).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg C. Sp. 863) samt dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man foretog derefter:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 96 af 31. Marts 1930 om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 921).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Medens jeg for nogen Tid siden for det høje Folketing fremsatte et Forslag om at forlænge den nuværende Lov Nr. 96 af 31. Marts 1931 om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m. for et Tidsrum af 2 Aar uden at føje yderligere Regler til, men dog paa Foranledning, som blev givet mig under første Behandling, udtalte, at hvis man fra anden Side maatte ønske skærpede Bestemmelser indført, saa erkendte jeg, at Tidens Udvikling var en saadan, at det vist kunde være meget vel begrundet, fremtræder Forslaget nu, efter at have været underkastet en Udvalgsbehandling og derefter anden og tredje Behandling i Folketinget, i betydelig forandret Skikkelse, idet der er tilføjet ikke faa og meget betydelige Ændringer. Der er saaledes tilføjet følgende tredje og fjerde Stykke i § 1:

„Politiet skal afvise Udlændinge, der er Politiet kendt som erhvervs- eller vane-mæssige Forbrydere eller med Grund maa antages at rejse hertil for at begaa Forbrydelser, eller hvis Indrejse efter Statspolitichefens Skøn paa Grund af begaaede borgerlige Forbrydelser eller af Hensyn til Statens Sikkerhed eller anden lignende Grund ikke er ønskelig.

Hvis den paagældende er indpasseret, skal Opholdstilladelse nægtes vedkommende. Det samme skal ske, hvis en Udlænding gør sig skyldig i nogen mod Staten eller dens Institutioner rettet fjendtlig Agitation.“

Medens det hidtil har været saadan, at naar man havde lovligt Pas, kunde man rejse her ind i Landet, vil Politiet altsaa herefter se nærmere paa dem, der skal over Grænsen, holde Forbrydere tilbage og nægte dem Adgang. Det bliver ligefrem paalagt Politiet som en Pligt at gøre dette over for Folk, som er dem bekendt som erhvervs- og vane-mæssige Forbrydere, eller om hvilke man med Grund antager, at de rejser herind for at begaa Forbrydelser, medens det er overladt til Statspolitichefens Skøn, om Personer, som har begaaet borgerlige Forbrydelser, kan komme ind i Landet, idet Forbrydelsen kan være af en saadan Art, at der ikke er nogen Grund til at nægte vedkommende Indrejsetilladelse, og ligeledes kan Politichefen skønne over, hvorvidt Personer, hvis Indrejse maatte anses for ikke ønskelig, kan komme herind. Det vil stille Myndighederne ved den danske Grænse betydelig stærkere, end de før har staaet. Det